

РЕШЕНИЕ

№ 11456

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Христина Христова, като разглежда дело номер **439** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Болканскай“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Б., чрез адв. Й. П. от САК, срещу Решение № 4830 от 05.11.2024 г., постановено по НАХД № 12839/24, по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция Серия Г № 0061694, издаден от СДВР, с което на касатора на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

В жалбата е изложено становище за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че е налице неразбираемо описание на нарушението, което ограничава правото на защита на дружеството. Не ставало ясно дали се наказва юридическото лице или управителя му. Възразява се срещу неуведомяването за извършената служебна deregистрация. Твърди се, че доколкото водачът и собственика на автомобила не са уведомени за извършената deregистрация, не е налице виновно поведение, което да бъде санкционирано. Претендира се отмяна на решението и на потвърденото с него наказателно постановление, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. П., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в съдебно заседание не е представляван. В депозираните писмени бележки развива доводи за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съставът на първоинстанционния съд е проверил приложените към делото доказателства и въз основа на тях е установил, че на „Болканскай“ ЕООД е издаден ЕФ от СДВР, за налагане на имуществена санкция за това, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] е управлявано на 23.12.2023 г. в 14.29 ч. в [населено място], по бул. В. В., за което МПС не е сключена задължителна застраховка гражданска отговорност. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, поради което на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 КЗ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

За да потвърди ЕФ съставът на СРС е приел, че при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната му на формално основание. Прието е, че нарушението е действително извършено и законосъобразно е санкциониран собственика на МПС, като са отхвърлени направените с жалбата възражения..

Решението е правилно.

Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл. 638, ал. 4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система (АТСС) е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП урежда възможността установените и заснети с АТСС нарушения, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, да се санкционират с електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. В чл. 638, ал. 4, вр., ал. 1, т. 2 КЗ не е предвидено налагане на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки. Ето защо е допустимо налагането на имуществена санкция с ЕФ за конкретното нарушение.

Неоснователен е доводът на касатора за нарушение на формата по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Противно на твърденията му, процесният ЕФ съдържа словесно описание на

нарушението, сторено по начин, който не накърнява правото на защита на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение - установено е управление на МПС, регистрирано в Република България, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" (ГО). Обективните признаци на нарушението са налице и въпреки непрофесионалното описание на нарушението, същото не представлява основание за отмяната на ЕФ, тъй като на наказаното лице са предявени фактическите параметри на повдигнатото административно обвинение и същото е могло да организира адекватно защитата си. Това описание на нарушението предоставя възможност на наказаното лице да разбере вида на вмененото му нарушение - управление на МПС без сключена задължителна застраховка "ГО".

Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 638, ал. 4, вр., ал. 1, т. 2 и чл. 461, т. 1 от КЗ - управление на МПС без задължителната по чл. 461, т. 1 от КЗ застраховка "ГО". За собственика на всяко МПС е ноторно известно задължението му да има сключена застраховка "ГО". Следва да се съобрази целта на императивното задължение за наличие на застраховка "ГО", която е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но най-вече на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите. Допускането да се движат МПС в противоречие на посочената норма, не само накърнява обществените интереси, но и разкрива от страна на собственика на автомобила крайно незачитане на тези интереси и погазване на правилата, което е недопустимо.

Неоснователно е възражението, че собственикът не е уведомен за deregистрацията на автомобила. Санкционираното нарушение не касае управление на deregистриран автомобил, поради което нормата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП не е приложима. Според цитираната разпоредба наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В тази връзка цитираното Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. по тълк. д. № 3/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, съобразно което не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство, се явява неотнормосимо към процесния случай. Органите на МВР нямат задължение да уведомяват водачите и собствениците на МПС, че нямат валидна застраховка ГО. Това е задължение на водача, а евентуалната deregистрация по чл. 143, ал. 10 ЗДвП няма отношение към знанието на водача, че не е сключил задължителната застраховка ГО. Deregистрацията е следствие от липсата на тази застраховка, задължението за сключването ѝ обаче е на собственика и няма нормативно изискване същият да бъде уведомяван, че тази застраховка е изтекла и няма изобщо сключена такава.

По тези съображения съдът намира касационната жалба за неоснователна и е длъжимо отхвърлянето ѝ. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева, изрично поискано в депозираните писмени бележки.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4830 от 05.11.2024 г., постановено по НАХД № 12839/24, по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав.

ОСЪЖДА „БОЛКАНСКАЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Б., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.